

prima instanță: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău
Judecătorul: O. Cernei
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Guzun, N. Simciuc, I. Cotruță

ÎN C H E I E R E

4 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de Chiriac Anatolie și Chiriac Tatiana,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Chiriac Anatolie și Chiriac Tatiana împotriva Bodi Maria, privind înlăturarea obstacolelor, obligarea demolării construcției și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Chiriac Anatolie și Chiriac Tatiana, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 15 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 12 noiembrie 2015, Chiriac Anatolie și Chiriac Tatiana au depus o cerere de chemare în judecată împotriva Bodi Maria, privind constatarea încălcării vieții private și înlăturarea obstacolelor.

În motivarea acțiunii, reclamanții au indicat că, anterior, Chiriac Anatolie a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Bodi Radu, soțul pârâtei Bodi Maria, referitor la obligația de respect reciproc.

Prin urmare, a fost arătat că, la 1 decembrie 2010, instanța de judecată a admis acțiunea respectivă și l-a obligat pe Bodi Radu la respect și influență reciprocă, să schimbe acoperișul bunului imobil ce-i aparține, astfel încât apa, zăpada sau gheața să cadă exclusiv pe teritoriul lui Bodi Radu. Totodată, instanța de judecată l-a obligat pe ultimul să schimbe locul de destinație a condiționerului, amplasat pe peretele bunului imobil, precum și să nu creeze în continuare obstacole lui Chiriac Anatolie la folosirea terenului adiacent clădirii din or. Durlăști, str. Tudor Vladimirescu, 69, care îi aparține cu drept de proprietate privată.

În aceeași ordine de idei, la 24 decembrie 2013, Chiriac Anatolie a avansat o cerere de chemare în judecată împotriva pârâtei Bodi Maria, solicitând obligarea acesteia să înlătore obstacolele care îl împiedica pe reclamant să-și folosească terenul din or. Durlăști, str. Tudor Vladimirescu, 69. Acțiunea a fost admisă.

Sub pretextul executării hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23 ianuarie 2014, Bodi Maria a edificat etajul doi asupra construcției din str. T. Vladimirescu 67. În acest sens, aceasta a schimbat direcția acoperișului, dar pe peretele construit ce servește și ca suport pentru acoperiș, au apărut trei ferestre care au privire în ograda reclamantului. În pofida nenumăratelor solicitări ale lui Chiriac Anatolie îndreptate către Bodi Maria, în vederea înlăturării deranjului cauzat de prezența ferestrelor, toate solicitările au rămas fără un rezultat scontat, și respectiv pârâta nu are intenția de a le acoperi sau de a le înlătura.

Reclamantii au subliniat că aceste ferestre fără îndoială sunt niște impedimente la folosirea terenului, care-i aparține cu drept de proprietate privată, și amenință dreptul acestora la viață privată. Așadar, construcția celor trei ferestre de pe zidul pârâtei cu ieșire în ograda reclamantului Chiriac Anatolie, nu se încadrează în limitele atenției admisibile a proprietății vecine și încalcă grav dreptul constituțional cu privire la viața intimă, familiară și privată a reclamantului. Or, prin efectul hotărârii judecătorești nr. 2-6533/13 din 23 ianuarie 2014 și în scopul evitării creării obstacolelor la folosirea terenului din str. Tudor Vladimirescu, 69, din or. Durlești, mun. Chișinău, urmează a fi obligat debitorul Bodi Maria să acopere geamurile din imobilul situat pe str. T. Vladimirescu, 67 c, or. Durlești, mun. Chișinău, ce au ieșire în ograda privată a familiei Chiriac.

Chiriac Anatolie și Chiriac Tatiana au precizat că temeinicia cerințelor reprezintă un imperativ subsecvent puterii lucrului judecat constatat prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău nr. 2-6533/13 din 23 ianuarie 2014. De fapt, Bodi Maria a edificat etajul doi asupra construcției din str. T. Vladimirescu, 67 c, or. Durlești, astfel încât a schimbat direcția acoperișului, iar zăpada și gheața cade exclusiv pe teritoriul acesteia. În rezultatul lucrărilor efectuate pe peretele portant ce servește suport pentru acoperiș și hotar între proprietățile familiilor Bodi și Chiriac, au apărut trei ferestre care au privire în ograda reclamantilor, care constituie impedimente la folosirea terenului.

Reclamantii au explicat că pârâta afirma că etajul doi a fost construit ca urmare a schimbării direcției acoperișului, iar geamurile constituie o parte a construcției, or schimbarea direcției unui acoperiș nu presupune construcția suplimentară a unui etaj și a unor geamuri. De altfel, prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 24 decembrie 2013, Bodi Maria a fost obligată să respecte dreptul de vecinătate și influența reciprocă și să nu creeze lui Chiriac Anatolie și Chiriac Tatiana obstacole la folosirea terenului adiacent clădirii din strada T. Vladimirescu, 69, mun. Chișinău, care le aparține ca proprietate privată. Mai mult, etajul doi nu este o construcție autorizată. Prin urmare, geamurile de la etajul doi al imobilului din str. Tudor Vladimirescu, 67 c, or. Durlești, urmează a fi acoperite.

Chiriac Anatolie și Chiriac Tatiana au solicitat constatarea încălcării dreptului la viață privată de către Bodi Maria și obligarea acesteia de a înlătura obstacolele, prin acoperirea geamurile din imobilul situat pe str. T. Vladimirescu, 67 c, or. Durlești, mun. Chișinău, ce au ieșire în ograda privată a lui Chiriac Anatolie (f. d. 7).

Pe parcursul examinării cauzei, pârâtul Bodi Maria, prin intermediul avocatului stagiar, Olga Ciobanu, a depus referință în întâmpinarea cererii de chemare în judecată, prin care a cerut respingerea acțiunii ca neîntemeiată (f. d. 62 – 64).

La termenul de judecată din 24 aprilie 2016, Chiriac Anatolie și Chiriac Tatiana, prin intermediul avocatului Iachimciuc Alexandru, au formulat cerere de concretizare a acțiunii (f. d. 101, 128 – *pe verso*).

Astfel, reclamantii au cerut obligarea pârâtei Bodi Maria de a înlătura obstacolele, prin acoperirea geamurilor din imobilul situat pe str. T. Vladimirescu, 67 c, or. Durlești, mun. Chișinău, ce au ieșire în ograda privată a acestora, dar și de a demola construcția ilegală, situată pe str. T. Vladimirescu, 67, c, or. Durlești, care depășește linia de demarcare a hotarului limitrof a terenului acestora.

La fel, Chiriac Anatolie și Chiriac Tatiana au cerut compensarea cheltuielilor de judecată de la Bodi Maria în mărime de 6 666 lei (f. d. 104).

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 15 noiembrie 2016, s-a respins acțiunea ca neîntemeiată (f. d. 138, 146 – 152).

Împotriva acestui act de dispoziție, Chiriac Anatolie și Chiriac Tatiana au declarat apel în termenul legal (f. d. 184). În rezultat, Bodi Maria, prin intermediul avocatului Olga Ciobanu a formulat o referință, solicitând respingerea cererii acestora (f. d. 174 - 177).

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 30 mai 2017, a respins apelul declarat de Chiriac Anatolie și Chiriac Tatiana, fiind menținută hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 15 noiembrie 2016 (f. d. 181 – 190).

La adoptarea soluției, instanța de apel a constatat situația de fapt prezentată de reclamantii în cererea de chemare în judecată. Cu toate acestea, din dosarul cadastral, rezultă că geamurile de la etajul 2 al bunului imobil situat pe str. T. Vladimirescu, 67 c, or. Durlești, mun. Chișinău, au fost instalate de către Bodi Maria anterior litigiului și nicidecum ca efect al reconstrucției acoperișului acestui bun imobil, efectuate în scopul executării hotărârii judecătorești din 24 decembrie 2013. Mai mult, această circumstanță a fost stabilită, în subsidiar, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2015, prin care a fost respinsă cererea executorului judecătoresc Talmaci Roman de a explica hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 24 decembrie 2013 (f. d. 92 – 94, 187).

În aceeași ordine de idei, Colegiul judiciar a notat că apelanții Chiriac Anatolie și Chiriac Tatiana nu au demonstrat în ce mod geamurile de la imobilul, ce-i aparține intimatei Bodi Maria, le creează obstacole și încalcă dreptul la viață privată (f. d. 188). La fel, contrar prevederilor art.118 alin.(1) din Codul de procedură civilă, apelanții nu au prezentat nici un înscris care ar confirma ilegalitatea construcției situată în str. T. Vladimirescu, 67 c, or. Durlești, mun. Chișinău. În plus, prin copia dosarului cadastral al bunului imobil situat în str. T. Vladimirescu, 67 c, or. Durlești, mun. Chișinău, se constată că această construcție a existat din 2005 - 2006, fiind mențiunile despre procesele-verbale de recepție finală. Totodată, potrivit actelor de verificare tehnică și planurilor construcției din copia dosarului cadastral, construcția a fost formată din două etaje (f. d. 188).

Instanța de apel a remarcat că legalitatea sau ilegalitatea unei construcții se stabilește prin acte emise de organele competente, dar nu prin declarațiile martorilor, fiind respins acest mijloc de probă, folosit de apelanți în prima instanță (f. d. 188).

În final, Colegiul judiciar a precizat că apelanții nu au probat că etajul doi al intimatei ar purta un caracter ilegal și ar încălca dreptul la vecinătate (f. d. 189).

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel s-a călăuzit de articolele 377, 379 din Codul civil și articolele 118, 123 alin. (2), 130 din Codul de procedură civilă.

La 26 iunie 2017, Curtea de Apel Chișinău le-a expediat participanților la proces copia deciziei integrale din 30 mai 2017 (f. d. 191).

La 1 august 2017, Chiriac Anatolie și Chiriac Tatiana au declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2017, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanței din 15 noiembrie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, recurenții au afirmat că instanțele ierarhic inferioare și-au întemeiat eronat soluțiile cu privire la faptul că asupra instalării geamurilor s-au pronunțat anterior prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 februarie 2015 și decizia Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2017. Prin urmare, prin aceste acte, instanțele de judecată s-au expus în privința unor aspecte legate de procedură. Din aceste raționamente, aplicarea de către instanța de apel a articolului 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă este una greșită.

Chiriac Anatolie și Chiriac Tatiana au opinat că instanțele au apreciat arbitrar probele anexate la materialele cauzei, în special, din fotografiile din Raportul de constatare tehnico – științifică nr. 994 din 24 decembrie 2012, rezultă că data întocmirii acestui act nu existau geamuri la construcția intimatei.

Mai mult, în opinia acestora, instanțele de judecată nu au constatat faptul dacă există sau nu încălcarea dreptului la viață personală a acestora prin instalarea geamurilor cu vederea în direcția vecinilor.

La 25 august 2017, Chiriac Anatolie și Chiriac Tatiana au depus un recurs suplimentar, prin care au cerut casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2017 și hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 15 noiembrie 2016, cu trimiterea pricinii spre rejudecare într-un nou complet, în baza articolelor 445 alin. (1) lit. c¹) și 432 alin. (3) lit. d) din Codul de procedură civilă.

În desfășurarea solicitărilor sale, recurenții au susținut că decizia contestată a fost pronunțată cu privire la drepturile unei persoane care nu a fost implicată în proces. Astfel, Ermicioi Diana Ion este coproprietarul a ½ cotă – parte din imobil situat în or. Durlăști, mun. Chișinău, str. Tudor Vladimirescu, 69. Această dovadă a existat la materialele dosarului din prima instanță, ceea ce se probează prin actul de stabilire a sectorului de teren în scopul elaborării planului geometric din 23 septembrie 2016.

Prin urmare, aceștia au pretins că Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău a fost obligată la examinarea și cercetarea multispectuală și completă a tuturor probelor din dosar, ceea ce nu a fost realizat în speță.

În viziunea recurenților, a fost încălcat dreptul coproprietarului Ermicioiu Diana, neînștiințată și neimplicată în proces, fiind lipsită, totodată, de drepturile procesuale prevăzute la articolele 56 alin. (1) și 60 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

Recurenții au precizat că dreptul de proprietate obligă la respectarea și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte condiții, care rezultă din conținutul articolelor 379 alin. (1) și 315 – 317 din Codul civil. Astfel, nu este permis să fie instalate ferestre sau deschiderea în zidul comun decât cu acordul vecinilor coproprietari. De asemenea, pentru respectarea vieții private este obligatorie păstrarea distanței.

La 1 septembrie 2017, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție a comunicat cererea de recurs intimă Bodiu Maria, informând-o că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu este prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia (f. d. 212).

La 3 octombrie 2017, intimata Bodiu Maria a depus o referință în întâmpinarea recursului, solicitând respingerea acestuia ca neîntemeiat cu menținerea în vigoare a deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2017.

Examinând admisibilitatea recursului, conform art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de Chiriac Anatolie și Chiriac Tatiana este inadmisibilă, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Materialele cauzei dovedesc faptul că recursul nu a fost examinat anterior, fiind respectate, totodată, dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă, cu privire la subiecții abilitați cu dreptul de a depune recurs.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei, rezultă că decizia integrală a instanței de apel din 30 mai 2017 a fost expediată în adresa părților la 26 iunie 2017 (f. d. 191), însă nu există dovada recepționării efective a acesteia de către participanții la proces. De fapt, deși recurentul invocă că a primit copia de pe decizie la 25 iunie 2017, nu a reușit să probeze primirea corespondenței la adresa acestuia. Totuși, în lipsa unor înscrisuri pertinente, instanța de recurs nu poate constata cu precizie momentul, când a fost comunicată hotărârea motivată.

Astfel, în atare situație și pentru a nu admite o ingerință disproporțională în dreptul de acces la justiție, dar având în vedere data expedierii deciziei contestate (26 iunie 2017), instanța de judecată constată că recursul declarat de Chiriac Anatolie și Chiriac Tatiana la 1 august 2017 este depus în termenul prevăzut mai sus.

Luând în considerare circumstanțele prezentate, instanța conchide că cererea de recurs nu poate fi respinsă ca inadmisibilă în baza temeiurilor prevăzute de art. 433 lit. b), c), d) din Codul de procedură civilă.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului-raportor cu privire la încadrarea temeiurilor invocate în recurs în dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și având în vedere poziția formulată în referință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată existența temeiului de inadmisibilitate prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Temeiurile declarării recursului sunt enumerate exhaustiv în alineatele (2), (3) și (4) ale acestui articol.

Rațiunea acestor dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește doar problemele de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt. În aceste condiții, trebuie observat caracterul extraordinar al aceste căi de atac, la care se poate recurge doar în cazurile excepționale enunțate de dispozițiile art. 432 alin. (2), (3), (4) din Codul de procedură civilă.

Din acest punct de vedere, completul Colegiului își propune să verifice esența și temeiurile recursului, dar și argumentele privind caracterul nelegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO).

Instanța subliniază că în materie civilă Convenția nu garantează un drept de recurs, dar că o eventuală procedură de examinare a admisibilității acestuia face incident articolul 6 (a se vedea, *inter alia*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), 13 ianuarie 2009, parag. 24; *Akaki Tchaghiashvili v. Georgia*, 2 septembrie 2014, parag. 34).

În plus, un stat care dispune de astfel de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii se bucură de principiile unui proces echitabil garantate de art. 6 alin. (1), în special de dreptul de acces la o instanță și de dreptul de a fi audiat (a se vedea, *de exemplu*, *Erfar – Avef v. Grecia*, 27 martie 2014, parag. 39 – 40; *Lebedinschi v. Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, parag. 32).

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal al unei persoane poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere.

În acest sens, condițiile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, *inter alia*, *Marc Brauer v. Germania*, 1 septembrie 2016, parag. 34; *Miessen v. Belgia*, 16 octombrie 2016, parag. 64).

În același timp, în jurisprudența sa consecventă, Curtea Europeană a precizat că interpretarea normelor de procedură reprezintă o chestiune de drept intern și ține,

în principiu, de competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*a se vedea*, de exemplu, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), *ibidem*, parag. 25; *Vučković și alții v. Serbia* (excepții preliminare), 25 martie 2014, parag. 80; *Miessen v. Belgia*, *ibidem*, para. 70).

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În același context, alin. (2) și (3) ale art. 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară sau în cazul în care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reglementările referitoare la formalitățile și termenele impuse de articolele 433 și 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă urmăresc protejarea interesului părții, dar și competența asigurării interpretării unitare a legii de către Curtea Supremă de Justiție. Aceste limitări urmăresc un scop legitim, îndeplinind cerințele securității juridice și buneii-administrații a justiției (*a se vedea*, *mutatis mutandis*, *Beniamin Nersesyan v. Armenia*, 19 ianuarie 2010, parag. 22; *Erfar – Avef*, *ibidem*, parag. 41, *Marc Brauer*, *ibidem*, parag. 35; *Miessen*, *ibidem*, parag. 67; *Trevisanato v. Italia*, 16 decembrie 2016, parag. 36 - 37).

În speță, instanța observă că, în susținerea poziției sale, recurenții Chiriac Anatolie și Chiriac Tatiana au invocat art. 432 alin. (2) lit. a), b) și c) și alin. (3) lit. d) din Codul de procedură civilă, așa cum este prevăzut, în mod obligatoriu, de art. 432 alin. (1) și 437 alin. (1), lit. f) din Codul de procedură civilă.

În acest sens, instanța de judecată amintește că, la pronunțarea deciziei din 30 mai 2017, instanța de apel s-a călăuzit de articolele 377, 379 din Codul civil și articolele 118, 123 alin. (2), 130 din Codul de procedură civilă.

Completul judiciar notează că-i revine obligația de a verifica dacă argumentele recurenților, rezumate mai sus, întrunesc condițiile necesare pentru a declara admisibil cererea acestora, inclusiv dacă normele de drept invocate în favoarea punctului său de vedere sunt incidente la soluționarea fondului cauzei.

Totuși, din analiza conținutului cererii de recurs, reiese în mod cert că recurentul a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară și asupra cărora instanța de apel deja s-a pronunțat în mod detaliat, menționând motivele respingerii acestora. În plus, instanța de recurs amintește că instanța de apel a statuat că apelanții Chiriac Anatolie și Chiriac Tatiana nu au demonstrat în ce mod geamurile de la imobilul, ce-i aparține intimatei Bodiu Maria, le creează obstacole și încalcă dreptul acestora la viață privată (f. d. 188). La fel, a fost precizat că aceștia nu au probat că etajul doi al intimatei ar purta un caracter ilegal și ar încălca dreptul la vecinătate, în special hotarele terenului din speță (f. d. 189).

Cu privire la neatragerea în proces a coproprietarului bunului imobil din litigiul Ermicioiu Diana, completul judiciar notează că recurenții trebuiau să demonstreze că această încălcare ar conduce sau ar putea conduce la soluționarea eronată a cauzei civile. Însă aceștia nu au reușit să dovedească acest aspect, care este unul decisiv pentru trimiterea cauzei spre rejudecare, de vreme ce persoana nominalizată nu a invocat un drept al său asupra obiectului litigiului sau un drept legat de acesta.

În baza celor prezentate, completul Colegiului constată că încălcările invocate, exprimate sub forma unor enunțuri generale, fără a fi aprofundate, nu permit încadrarea lor în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă. Deci, în mod evident, lipsește o formulare suficientă și adecvată în ceea ce privește chestiunea de drept pusă în discuție pentru a identifica esența cererii de recurs și ilegalitatea deciziei contestate, impuse de art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi audiat”, garantat de Convenție, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea, *inter alia*, *Helle v. Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag. 55; *Latourniere v. Franța*, 10 decembrie 2002, parag. 2; *Hansen v. Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag. 71 – 74). De fapt, în concepția instanței europene, art. 6 alin. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs, ca fiind „lipsit de șanse de succes” (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), *ibidem*, parag. 24; *Benjamin Nersesyan*, *ibidem*, parag. 23 – 24; *Akaki Tchaghiashvili*, *ibidem*, parag. 34 sau *Papaioannou v. Grecia*, 2 iunie 2016, parag. 45).

Mai mult, în lipsa unor observații întemeiate din partea recurenților Chiriac Anatolie și Chiriac Tatiana, instanța observă că, *în principiu*, aceștia au formulat prezenta cerere după ce a beneficiat de o procedură contradictorie pe fond și a avut posibilitatea de a fi audiat de o primă instanță și de o instanță de apel, care au fost competente de a examina toate chestiunile de fapt și de drept relevante litigiului (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Levages Prestations Services v. Franța*, 23 octombrie 1996, parag. 48; *A. Menarini Diagnostics S.R.L. v. Italia*, 27 septembrie 2011, parag. 59; *Akaki Tchaghiashvili*, *ibidem*, parag. 34). Mai mult, au fost reprezentați de avocat în cadrul procedurilor judiciare.

În sfârșit, în limitele impuse de art. 439 alin. (3) din Codul de procedură civilă, instanța conchide că recursul dedus judecății nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, adică nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, care ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicări eronate a normelor de drept material sau procedural din partea instanței judecătorești ierarhic inferioară.

Din aceste raționamente, completul Colegiului constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă. Deci, conjunctură stabilită mai sus confirmă că există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit, iar, în viziunea instanței, însăși esența dreptului de acces la instanță nu a fost afectată.

În conformitate cu art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite *supra*, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul declarat de către Chiriac Anatolie și Chiriac Tatiana nu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinarea în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Chiriac Anatolie și Chiriac Tatiana.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală